

Lakatos Györgyné méltatása az Érdemes Polgár Cím átadása alkalmából

Az Érdemes Polgár Címet a képviselő-testület ebben az évben hozta létre azzal a céllal, hogy olyan személyekre és tevékenységükre hívja fel a figyelmet,

- akik önzetlen, áldozatos munkájukkal, több éven át segítik a taksonyi emberek életét, a közösségek összetartását és működését.
- Tevékenységük jelentős az emberi kapcsolatok építésében,

a civil társadalom felemelésében és összefogásában.

Ebben az esztendőben díjazottunk a társadalom egy

fontos csoportjának támogatásában kifejtett áldozatos, segítő munkájáért és közösség összetartó erejéért kapja ezt a díjat.

Székelyudvarhelyen született az ötgyermekes nagycsalád egyetlen leány gyermekeként. Viszontagságos gyermekkorra nem kecsegtette továbbtanulási lehetőséggel, ezért 14 évesen már munkába állt az erőspusztai állami gazdaságban, majd 1971-től 1991-ig a helyi mezőgazdasági termelőszövetkezetben különböző munkakörökben dolgozott.

1962-ben férjhez ment. A szintén nagycsaládból érkezett férj számára is természetes volt, hogy több gyermeket vállaljanak: 2 fiuk és 2 lányuk született, akik 9 unokával majd 2 dédunokával örvendeztették meg díjazottunkat.

Gyermekeit becsülettel szeretetben felnevelte, majd később is mindig ő volt nekik a biztos háttér az unokák gondozásában, nevelésében.

Nagy törés volt a tevékeny, örökmozgó egyéniségnek mikor szárnyalásának fizikai gátat szabott egy véletlen balesetből származó lábsérülése, majd a hosszantartó kezelések, műtétek ellenére is végül maradandó mozgáskorlátozottsága.

Megváltozott képessége miatti érzéseire hozzájárultak további családon belüli traumák is - férje, édesanyja majd legnagyobb fia egymás utáni elvesztése, mely összességében nagy próbatétel volt számára.

Azonban lánya segítségével, támogató szavai hatására, sikerült elmozdulnia a holtpontonról és akarateréje, céltudatossága azt diktálta, hogy mindazt a keserűséget mi felgyülemlett benne átkeretezze, alkotó erővé gyúrja, és nemes cél szolgálatába állítsa.

Célok és emberi kapcsolatok híján az ember elveszti motivációját. Életminőségünket jelentősen meghatározza, mivel töltjük el napjainkat. Egy traumát követően még fontosabb, hogyan építjük fel további életünket, hogyan töltjük be mindennapi hasznosság érzetünket.

Díjazottunknak sikerült megtalálni ezt a célt, a mozgáskorlátozottak segítését, mely elmondható, hogy mára szinte hivatásává vált és teljesen kitölti életét.

1997-ben csatlakozott a legnagyobb hazai civil szervezet, a Mozgáskorlátozottak Egyesületeinek Országos Szövetségéhez tartozó Dunaharaszti Egyesülethez, ahol nemcsak tag volt, hanem 2001 őszétől szerepet vállalt a közösség építésében is.

A szervezet működését megismerve, két év múlva néhány lelkes társával megalakították a Mozgáskorlátozottak Közép-magyarországi Regionális Egyesülete Taksonyi Szervezetét. A szervezet élére állt s annak titkáráként megkezdte a taksonyi csoport felépítését, életük, programjaik szervezését.

Egy emberként áll a taksonyi mozgáskorlátozottak és családjuk mögött, elszántan képviseli érdekeiket, rendezvényekre való eljutásukat megszervezi, céljaik elérése érdekében támogatókat nyer meg és adományokat gyűjt.

Aktívan tartja a kapcsolatot a társszervezetekkel, a váci központtal, továbbképzéseken vesz részt, folyamatosan tájékozódik.

Széles körben ismerik regionális és országos szinten is.

Ebből is adódóan nagy örömmel és létszámmal érkeznek településünkre a társszervezetek tagjai minden év augusztusában a taksonyi regionális esélyegyenlőségi napra, melyet immáron 11 éve lelkiismeretesen és rutinosan szervez tagtársaival.

A taksonyi közösségi életben is aktívan részt vesz, szinte nincs olyan rendezvény ahol ne képviselné az egyesületet néhány tagtársával együtt.

Mindezek mellett tevékenységének talán egyik legfontosabb eleme a lelki segítségnyújtás. A mozgáskorlátozottak helyzetére rálátást nyerve felismerte, hogy sokak számára az jelenti a legnagyobb örömet, ha valaki meglátogatja őket és elbeszélget velük.

Az ember társas lény tudatának egyensúlyban tartásához szüksége van kapcsolatokra, törődésre, odafigyelésre, hogy ezáltal lehetősége adódjon a lelki töltődésre.

A mozgáskorlátozottak fizikai korlátozottságuk miatt még inkább ki vannak téve az elmagányosodásnak. Díjazottunk épp ezt az űrt tölti ki azáltal, hogy felkeresi nehezen mozgó tagtársait és baráti beszélgetések alkalmával lelki támaszt nyújt számukra, felvidítja őket.

Nap, mint nap kora reggel felkerekedve, jellegzetes hátizsákjával a hátán, mankója segítségével járja a falut, hol itt hol ott találkozhatunk vele a nap különböző szakában. Mindig elfoglalt, sosincs ideje.

Egy lépésszámláló adatai valószínűleg megdöbbenéneek mindannyiunkat, ha kimutatná napi hány kilométert tesz meg körútja során. Mindig van egy jó szava a járókelőkhöz is, ha megállnak beszélgetni szinte sosem fogy ki a mondanivalóból, hiszen vele mindig történik valami!

Díjazottunk aktív, állhatatos, határozott egyéniség, aki a közösségéért, céljaik elérésért megszállottan küzd. A mozgáskorlátozottakért és családjukért végzett áldozatos munkáját, elhivatottságát, lelkiismeretes tenni akarását közösségünk az Érdemes Polgár Címmel hálálja meg.

2015-ben az Érdemes Polgár Cím kitüntetettje: Lakatos Györgyné, Nusi néni.

Taksony, 2015.november 29.